

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás	
				Tárgy <i>613.81</i>	
AKIK MÁSONKÉRE KESETERE LESEKEDNEK				1958 u	
Körséta Kőbányán 25-én este					
Forrás: <i>Képművelés</i>				Személy	
<i>1958.7.30.</i>				Helyszám	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fűz.)	(Oldal)		

A fizetési borítékokból a zsebekbe, a táskákba vándoroltak a bankjegyek. Most kaptak fizetést a kőbányai nagyüzemek, vállalatok dolgozói. Huszonnegyedikétől huszonhatodikáig több mint százezer ember kap fizetést a Ganz Vagonban, a 42-es Építőipari Trösztnél, a Sörgyárban, az Orionnál és a többi nagy kőbányai nagyüzemnél... A legtöbben sietnek haza a pénzzel. Várja a fizetést a család. De fizetési napokon éhesen lesnek a még meg sem melegedett pénzre a szerencsevadászok, az al- és félvilág lovagjai is. Aki ingatag, mocsárban találhatja magát. Kint jártunk Kőbányán 25-én este.

Hét óra. A kerületi rendőrkapitányságon panaszt vesznek fel. A panaszos a tizenhét éves B. Erzs, aki három hete jár Pestkörnyékről Budapestre dolgozni, s most kapta első fizetését. A pénz azonban elűszott...

— Egy Sanyi nevű fiú mondta, menjek ki velem a Népligetbe, ott mindenféle kincs van elrejtve... Előzőleg elvásároltam mind a száz forintomat, vettem egy szép blúzt, egy szandált és még mást is... A Népligetben a fiú magához fűtyülte egy barátját. Elkértek a szatyromat, amiben minde nem volt. Azt mondták, várják egy kicsit, a szatyorba berakják a kincseket és jönnek. Eltűntek a bokrok között a szatyrommal.

— Hol lakik a fiú? Hol dolgozik?

— Nem tudom én, kérem. Nem udvarolt komolyan, csak csapta a szelet...

A rendőrtiszt a fejét csóválja. Még jó, hogy ez a tapasztalatlan lány nem járt rosszabbul...

Nyolc óra. A Zalka Máté téri büfé tömve részegekkel.

A vendégek között veszedelmes embereket látni. Kovács Kálmáné, Csizmadia Lajos, Kovács József évek óta nem tud munkát igazolni. A nyolcszor büntetett Sándor Ödön rendőri felügyelet alatt áll, tilos nyilvános helyeket látogatnia, mégis itt van. Idetéved valaki egy féldeci, két féldeci, aztán egyre több, s reggel arra józanodik, hogy zsebéből nemcsak az ital (egyébként szintén nem elhanyagolható) ára hiányzik, hanem a teljes fizetés. De a kétes elemek ezen a napon nem „arathatnak”, előállítják őket a rendőrségre.

Kilenc óra. A Négy Szürke és a többi kőbányai italbolt egyaránt zsúfolt.

A Négy Szürkében kártyáznak, néhány játékos annyira ittas, hogy a zsiros kártyákon nehéz megkülönböztetniük a piros ászot a makk nyolcastól. Ez viszont a hamiskártyásoknak nyújt pompás lehetőségeket.

Az italboltokban sajnos sok az ifjúmunkás. Többnyire a kerület munkásszállóinak lakói. Tapasztalatlanok, nemrég kerültek fel vidékről. Ők is könnyen elűszathatják a fizetésüket...

Tíz óra. Későre jár, leg-alábbis gyerekeknek ilyenkor ágyban a helyük. A hétéves Zsiga azonban egyedül csavarog az utcán.

- Hol laksz?
- Pilisen...
- És mit keresel itt?
- Hát jöttem...
- Kihez?

Kiderül, hogy Pilisről elcsavarogott, Pestre jött egyedül, a nővérehez. A rendőrök — a jelen-

levő és az ellenőrzésen részvevő, a budapesti gyermekvédelmi osztálynál segédkező társadalmi munkásokkal, pedagógusokkal, munkásörökkel, honvédtisztekkel együtt — intézkednek. Zsigát elviszik a nővérehez, s annak leikére kötik, vigyázzanak nagyon a gyerekre.

Öt középiskolás diákot, illetve ipari tanulót éjjeli szórakozóhelyen találnak. Szépen felszólítják őket, menjenek haza, nem nekik való az éjszakai élet, az iskolai rendtartás is tiltja ezt. Egyébként az esetről értesítik az iskolát, és a szülőknek is írnak.

Tizenegy óra. A Vidám Kertben két húsz év körüli leány feltűnő viselkedésével vonja magára a figyelmet. Mindkettőn a 42. sz. Építőipari Tröszt Máza utcai munkásszállásán laknak.

A Park Sörözőben is vidám a hangulat. De itt csinosan öltözött lányok, udvarias fiúk, jó tánc-

zene, műsor — s nem is drága árak találhatók. Nem is érzik itt jól magát a férgese. Ha a megrögzött iszákosok, huligánok betérnek ide, eltanácsolják őket vagy maguk érzik meg, hogy ez nem nekik való hely.

A Makk Hetesben szívettépő jelenet. Egy asszony négy gyerekkel semmiképpen sem akarja elhagyni a bűzös, zajos kocsmát. A négy gyerek érdekében tessékélik ki őket. Az asszony nem iszik, csak a férjére vigyáz. Az embert nem tudja leszoktatni az italozásról, s fizetési napokon inkább utána megy a gyerekekkel, úgy strázsálja.

Éjféli. Egy tizenhét éves ifjúmunkás az utcán csavarog.

— Hová megy?

— Sehová... Tíz óráig dolgoztam, s csak éjjel egykor megy a vonatom... Addig sétálok, mit csináljak?

Ez igaz. Jó lenne klubot, városobát berendezni a nagyüzemekben, ahol a bejárók kelemesen és hasznosan tölthetik az idejüket a vonat indulásáig.

A Népligetben egy részeg férfi a padon alszik. Néptelen a környék, s emberünk zsebében ezerháromszáz forint van. Szerencséje, hogy nem tévedt arra valami csavargó és nem húzta ki a zsebéből a tömött tárcát.

Vajon az elivott forintoknak otthon nem lenne helye? Vajon a bérfizetés napját nem lehetne egy-két fröccs vagy pohár sör mellett megülni? A fizetés napja — micsoða paradoxon! — ma még rettegést hoz nem egy családban. Sokat kell tennünk, hogy ne így legyen!

Pintér István